Sme tu pre Vás

GRÉCKOKATOLÍCKA CIRKEV

farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Humenné – mesto

www.grkat.he.sk/mesto

Cena: dobrovoľný príspevok

Ročník: 10. Číslo: 11

Katechéza pápeža Františka:

„Rozsievači nádeje, tešitelia v sile Ducha Svätého“

Pred katechézou zaznelo čítanie z Listu Rimanom:

«Boh nádeje nech vás naplní všetkou radosťou a pokojom vo viere, aby ste v sile Ducha Svätého oplývali nádejou. Ja som o vás, bratia moji, presvedčený, že aj vy ste plní dobroty, naplnení všetkým poznaním, takže sa môžete aj vzájomne napomínať».

(Rim 15,13-14)

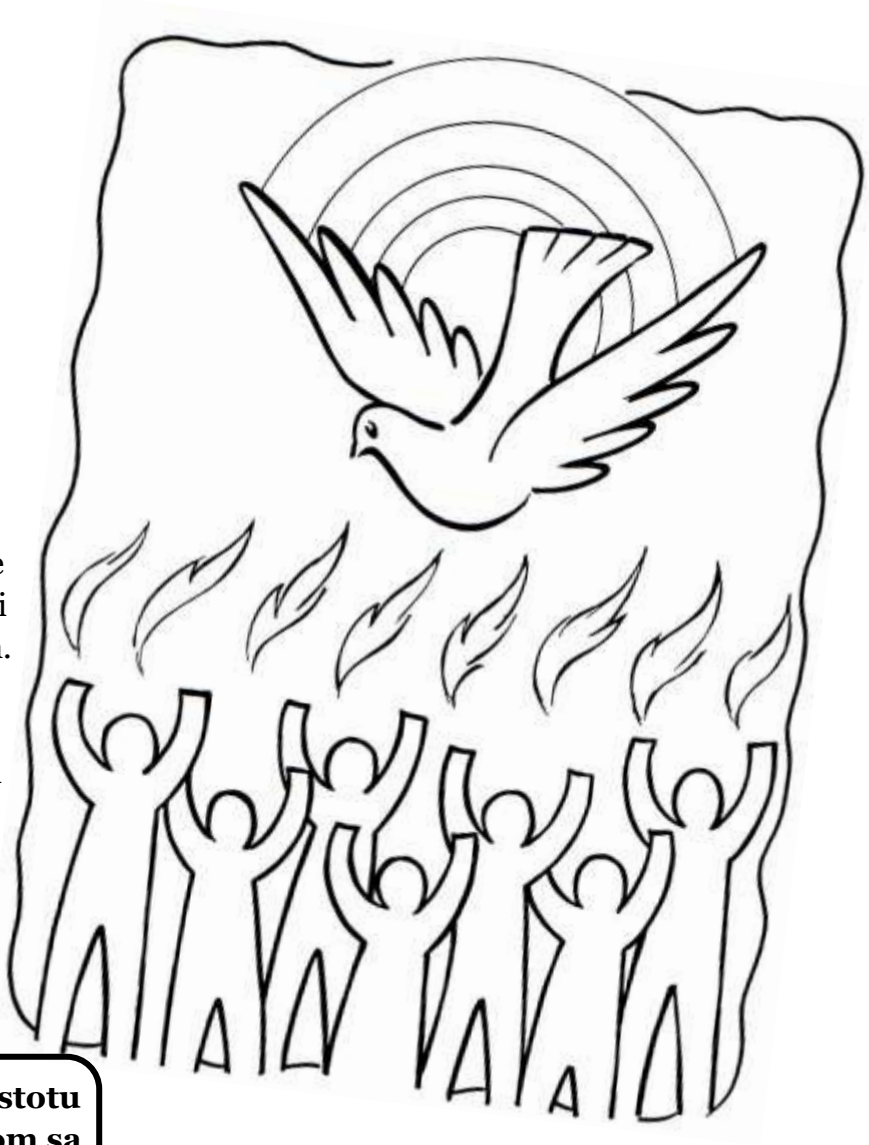

Drahí bratia a sestry!

Na prahu slávnosti Turíc nemôžeme nehovoriť o vzťahu, ktorý existuje medzi kresťanskou nádejou a Duchom Svätým. Duch je tým vetrom, ktorý nás poháňa vpred, ktorý nás udržiava v kráčaní, dáva nám cítiť, že sme pútnikmi a cudzincami a nedovoľuje nám pohodlne sa uvelebiť a stať sa akýmsi „vysedávajúcim“ ľudom.

List Hebrejom prirovnáva nádej ku kotve (porov. 6,18-19); a k tomuto obrazu môžeme pridať obraz plachty.

Ak je kotva tým, čo dáva loďke istotu a udržuje ju „ukotvenú“ na vlniacom sa mori, plachta je naopak tým, čo jej dáva hýbať sa a napredovať na vode.

Nádej je skutočne ako plachta; ona zachytáva vietor Ducha Svätého a **premieňa ho na hybnú silu poháňajúcu loďku** podľa okolností buď na more alebo k brehu.

Apoštol Pavol uzatvára svoj List Rimanom týmto žičením - dobre počúvajte, aké krásne je to prianie - «Boh nádeje nech vás naplní všetkou radosťou a pokojom vo viere, aby ste v sile Ducha Svätého oplývali nádejou» (15,13). Zamyslime sa trochu nad obsahom týchto nádherných slov.

Výraz „Boh nádeje“ neznamená len to, že Boh je predmetom našej nádeje, čiže tým, ku ktorému dúfame, že jedného dňa dôjdeme vo večnom živote; znamená tiež to, že Boh je tým, kto nám už teraz dáva dúfať, dokonca dáva nám **„v nádeji sa radovať“** (Rim 12,12): radovať sa už teraz z toho, že dúfame, a nie iba dúfať, že sa raz budeme radovať.

Je to radosť z dúfania, a nie dúfanie, že budeme mať radosť. Už dnes. „Kým je tu život, je tu nádej“ – hovorí ľudové príslovie (v slovenčine: „Nádej umiera posledná“, pozn. prekl.). **Ľudia potrebujú nádej, aby žili, a potrebujú Ducha Svätého k tomu, aby mohli dúfať.**

Počuli sme, že sv. Pavol pripisuje Duchu Svätému schopnosť dať nám dokonca „oplývať nádejou“. Oplývať nádejou znamená nikdy sa nenechať odradiť; znamená to dúfať «proti každej nádeji» (Rim 4,18), čiže dúfať aj vtedy, keď sa vytráca každý ľudský dôvod k nádeji, ako to bolo u Abraháma, keď mu Boh kázal obetovať svojho jediného syna, Izáka, a ako to bolo ešte viac u Panny Márie pod Ježišovým krížom.

Duch Svätý umožňuje túto neporaziteľnú nádej tým, že nám vnútorne dosvedčuje, že sme Božími deťmi a jeho dedičmi (porov. Rim 8,16). Ako by mohol ten, ktorý nám dal vlastného jediného Syna, nedarovať nám spolu s ním aj všetko ostatné? (porov. Rim 8,32)

«Nádej nezahanbuje», bratia a sestry, nádej nesklame, **«lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali»** (Rim 5,5).

Nesklame preto, lebo je tu vnútri Duch Svätý, ktorý nás pobáda ísť vpred, vždy vpred. A preto nádej nesklame.

A ešte viac: Duch Svätý nás nielenže uschopňuje dúfať, ale nás aj robí rozsievačmi nádeje, aby sme aj my – ako on a vďaka nemu – boli „paraklétmi“, čiže utešiteľmi a ochrancami bratov. Rozsievači nádeje.

Kresťan môže zasievať trpkosť, môže rozsievať pochybnosti, a toto nie je kresťanské. A ty, ak takto konáš, nie si dobrým kresťanom. Rozsievaj nádej: šír olej nádeje, šír vôňu nádeje, a nie ocot trpkosti a beznádeje.

Blahoslavený kardinál Newman v jednom svojom príhovore povedal veriacim: «Poučení naším vlastným utrpením, našou bolesťou, dokonca našimi vlastnými hriechmi, budeme mať myseľ a srdce vycvičené pre každé dielo lásky voči tým, ktorí to potrebujú. Podľa miery našich schopností budeme utešiteľmi na obraz Parakléta» – čiže Ducha Svätého – «a vo všetkých významoch, ktoré v sebe nesie toto slovo: zástancami, pomocníkmi, tešiteľmi. Naše slová a naše rady, náš spôsob konania, náš hlas, náš pohľad budú milé a upokojujúce»

A predovšetkým chudobní, vylúčení a nemilovaní sú tými, čo potrebujú niekoho, kto sa pre nich stane „paraklétom“, čiže utešiteľom a ochrancom. Tak ako sa Duch Svätý stáva pre každého z nás, čo sme tu na námestí, tešiteľom a ochrancom. To isté musíme robiť pre tých najnúdznejších, pre tých najviac odpisovaných, pre tých, čo to najviac potrebujú, pre tých, čo najviac trpia. Byť obrancami a utešiteľmi.

Duch Svätý živí nádej nielen v srdci ľudí, ale aj v celom stvorenstve. Apoštol Pavol hovorí – zdá sa to byť tak trochu zvláštne, avšak je to pravda – hovorí, že **aj stvorenie „túžobne očakáva“ oslobodenie a „vzdychá a zvíja sa“ ako v pôrodných bolestiach** (porov. Rim 8,20-22).

«Tou energiou, ktorá dokáže pohnúť svetom nie je akási anonymná a slepá sila, ale je ňou pôsobenie Božieho Ducha, ktorý sa „vznášal nad vodami“ (Gn 1,2) na počiatku stvorenia» Benedikt

XVI., Homília, 31. mája 2009). Aj toto nás pobáda k úcte ku stvorenstvu: nedá sa pošpiniť obraz bez spôsobenia urážky umelcovi, ktorý ho vytvoril.

Bratia a sestry, nech nás slávnosť Turíc – ktorá je narodeninami Cirkvi – zastihne svorných v modlitbe, spolu s Máriou, Ježišovou a našou Matkou.

A dar Ducha Svätého nech nám dá prekypovať nádejou. Ba ešte viac: nech nám dá „plytvať" nádejou pre všetkých tých, čo sú najviac odkázaní, najviac odpisovaní, a pre všetkých tých, čo to potrebujú.

Ďakujem."

Vatikán 30.05.2017

Ranná homília pápeža Františka: Boží ľud treba pásť s pokorou a láskou

Svätý Otec našiel podnet pre svoju kázeň v evanjeliu (Jn 21,15-19).

Sv. Ján opisuje konverzáciu medzi zmŕtvychvstalým Kristom a Petrom na brehu jazera, tam, kde ho na začiatku svojho verejného účinkovania povolal. Ide o pokojný rozhovor medzi priateľmi, všimol si pápež František, v atmosfére zmŕtvychvstania Pána.

Ježiš zveruje svoje ovce Petrovi, pričom mu trikrát kladie otázku, či ho miluje. „Ježiš si vyberá najväčšieho hriešnika z apoštolov, ostatní utiekli, tento ho zaprel: ‚Nepoznám ho'. A Ježiš sa ho pýta: ‚Miluješ ma viac, než tamtí?'. Ježiš si volí najväčšieho hriešnika, aby pásol Boží ľud. A to nás nabáda k uvažovaniu," zamyslel sa Svätý Otec.

Ježiš požiadal Petra, aby pásol jeho ovce s láskou: „**Nie pásť so vztýčenou hlavou, ako nejaký veľký vládca. Nie! Pásť s pokorou, s láskou, ako to robil Ježiš.** *Toto je poslanie, ktoré dal Ježiš Petrovi. Áno, s hriechmi a s chybami. A to natoľko, že hneď po tomto rozhovore sa Petrovi pokĺzne jazyk, pochybí, keď v pokušení zvedavosti hovorí Pánovi: ‚A tento učeník, kam pôjde, čo bude robiť?' Nuž, s láskou, uprostred svojich chýb, svojich hriechov... s láskou: ‚Lebo tieto ovce nie sú tvoje ovečky, sú to moje ovečky,' hovorí Pán. ‚Miluj. Ak si môj priateľ, musíš byť ich priateľom'.*"

Svätý Otec si vo svojej homílii zaspomínal, ako Peter zaprel Ježiša pred slúžkou veľkňaza. Bol si taký istý v zapieraní Pána, ako si bol istý pri vyznaní: «Ty si Kristus, Syn živého Boha» (Mt 16,16). Pápež rovnako pripomenul pohľad Ježiša, ktorý sa stretol s tým Petrovým, keď ho zaprel. A apoštol, tak „odvážny v zapieraní, je schopný trpko zaplakať":

„A potom, po celoživotnej službe Pánovi, skončil tak ako Pán: na kríži. Nevychvaľuje sa však: ‚Skončím ako môj Pán!'. Naopak žiada: ‚Prosím, daj ma na kríž s hlavou dole, lebo takto aspoň bude jasné, že nie som Pán, ale služobník'. Toto je to, čo si môžeme vziať z tohto rozhovoru, z tohto tak krásneho, tak pokojného, tak priateľského, tak cnostného dialógu.

Nech nám Pán dá vždy milosť kráčať v živote so sklonenou hlavou: s hlavou hore vďaka dôstojnosti, ktorú nám Boh dal, ale s hlavou dole, vediac, že sme hriešnici a že jediným Pánom je Ježiš, my sme služobníci."

Vatikán 02.06.2017

Duchovné okienko

Legenda o kríži

Istý pustovník obrátil dvoch nebezpečných zločincov, ktorí spáchali veľa lúpežných vrážd. Tí dvaja sa priznali k mnohým zlým skutkom a opýtali

sa, čo by mali urobiť, aby ich napravili.

Boží muž im povedal, aby šli do Svätej zeme na púť, a to s ťažkým dreveným krížom na pleciach. Čoskoro si zhotovili dva veľké kríže a ako novoobrátenci sa vybrali na cestu.

Spočiatku šlo všetko dobre. Kríže boli síce ťažké, ale aj oni mali ešte dosť síl. Za pár dní však už mali doráňané plecia od stáleho trenia drsného dreva.

Napadlo im, že by si mohli kríže zlepšiť. V istej dedine sa zastavili a vyhľadali tesársku dielňu. Jeden si odpílil spodnú časť brvna a povedal: "Teraz je oveľa kratší a ešte vždy je to kríž." Druhý nechcel svoj kríž skrátiť, ale iba stenčiť. Pozdĺžne ho prepílil a tak urobil z jedného kríža dva. Jeden tam nechal ležať. Potom povedal: "Teraz je oveľa ľahší a ešte vždy je to kríž."

Už sa im šlo oveľa lepšie. A to bolo dobré, lebo čoskoro sa dostali do skalnatej púšte, kde nenašli nič na zajedenie. Celé tri dni šli bez akejkoľvek potravy. Na štvrtý deň uvideli na obzore krásne mesto a veľmi sa potešili. Utekali, koľko len takí oslabení vládali.

Podvečer zastali pred nečakanou prekážkou: hlboký kanál im znemožňoval cestu. A široko -ďaleko nebolo mosta. Boli vyčerpaní a zúfalí, lebo ani jeden z nich nevedel plávať. Tu im napadlo: "Použime kríže ako mostl." Ale pozrimeže: jeden bol prikrátky, druhý bol dosť dlhý, ale pritenký. Tak obaja biedne zahynuli.

Aj my sme niekedy v pokušení zmenšiť svoj kríž.
Ale Pán svoj kríž nezmenšoval. Niesol ho celý až do konca.
Pane daj nám silu niesť naše kríže!

Spracoval o. Martin Snak

Liturgický program na týždeň od 12.06. do 18.06.2017

Pondelok 12.06.	Náš prepodobný otec Onufrios Veľký **ZAČIATOK PETRO-PAVLOVSKÉHO PÔSTU**	6:30 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Jolana* Sv. liturgia slovenská † *Anna, Anna (panychída)*
Utorok 13.06.	Svätá mučenica Akvilína	6:30 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Ján, Andrej, Anna, Ján, Mária, Dezider, Oľga (panychída)* Sv. liturgia slovenská † *Anton*
Streda 14.06.	Svätý prorok Elizeus	**6:00** 6:30 **17:00** 18:00	**Moleben k Božskému srdcu** Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Juraj (panychída)* **Veľká večiereň s lítiou** Sv. liturgia slovenská † *Ján, Mária*
Štvrtok 15.06.	**SLÁVNOSTNÁ POKLONA PREČISTÝM TAJOMSTVÁM TELA A KRVI NÁŠHO PÁNA JEŽIŠA KRISTA** **Odporúčaný sviatok Myrovanie**	**6:30** 7:30 **18:00**	**Utiereň csl.** Sv. liturgia cirkevnosl. † *Anna* *??? Sv. omša (námestie) ???* **Sv. liturgia slovenská** *** za veriacich**
Piatok 16.06.	Náš otec svätý Tychón Divotvorca, amatuntský biskup **Zdržanlivosť od mäsa**	**6:00** 6:30 **17:30** 18:00	**Moleben k Božskému srdcu** Sv. liturgia cirkevnoslovanská * *Anna (8or.)* **Moleben k Božskému srdcu** Sv. liturgia slovenská † *Zuzana*
Sobota 17.06.	Sv. muč. Manuel, Sabel a Izmael	6:30 **17:00** 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská * *Mária* ***Veľká večiereň*** Sv. liturgia slovenská † *Mária, Štefan (panychída)*
Nedeľa 18.06.	**Druhá nedeľa po Päťdesiatnici** **Kňazské vysviacky**	7:30 **9:00** 11:00 **17:00** 18:00	Sv. liturgia slovenská * *Eva, Dávid, Anna* **Sv. liturgia cirkevnosl.** **** za veriacich*** Sv. liturgia slovenská * *Jana, Anton, Tobiáš, Ján* ***Veľká večiereň*** Sv. liturgia slovenská * *Ľudmila, Slavomír*

Liturgický program na týždeň od 19.06. do 25.06.2017

Pondelok 19.06.	Svätý apoštol Júda	6:30 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Mária, Juraj, Helena, Juraj, Ján, Mária (panychída)* Sv. liturgia slovenská * *Miroslav s rod.*
Utorok 20.06.	Svätý hieromučeník Metod, patarský biskup	6:30 18:00	Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Anna, Andrej, Ján, Anna* Sv. liturgia slovenská † *Ján, Mária, Michal*
Streda 21.06.	Svätý mučeník Julián Tarzský	**6:00** 6:30 **17:30** 18:00	**Moleben k Božskému srdcu** Sv. liturgia cirkevnoslovanská † *Vasiľ, Mária, Demeter, Anna* **Moleben k Božskému srdcu** Sv. liturgia slovenská * *Viera s rod. (50r.)*
Štvrtok 22.06.	Svätý hieromučeník Eusebios, samosatský biskup **Zakončenie sviatku Najsv. Eucharistie**	6:30 **17:00** 18:00	Sv. liturgia cirkevnosl. * *Mária s rod., Daniela s rod., Jozef s rod.* **Veľká večiereň s lítiou** Sv. liturgia slovenská † *Jozef, Júlia (panychída)*
Piatok 23.06.	**NAJSLADŠIEHO PÁNA, BOHA A SPASITEĽA JEŽIŠA KRISTA MILUJÚCEHO ĽUDÍ** **Odporúčaný sviatok** **Myrovanie** **Voľnica**	**6:30** 7:30 **16:30** 18:00	**Utiereň csl.** Sv. liturgia cirkevnosl. * *Mária, Martin* **Sv. liturgia slovenská** * ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská * *Jozef, Valéria, Štefan, Mária*
Sobota 24.06.	**NARODENIE ÚCTYHODNÉHO A SLÁVNEHO PÁNOVHO PROROKA, PREDCHODCU A KRSTITEĽA JÁNA** **Primície o. Maroša Sejku**	9:00 **10:00** **17:00** 18:00	Sprievod z chrámu po novokňaza **Primičná sv. liturgia** ***Veľká večiereň*** Sv. liturgia slovenská * *Mária*
Nedeľa 25.06.	**Tretia nedeľa po Päťdesiatnici** **Archieparchiálny odpust v Malej Poľane** **Púť rodín + stretnutie vladyku Jána s prvoprijímajúcimi deťmi v Ľutine** **ZASVÄTENIE ARCHIEPARCHIE NEPOŠKVRNENÉMU SRDCU P.M.**	7:30 **9:00** 11:00 **17:15** 18:00	Sv. liturgia slovenská * *r. Doničová* **Sv. liturgia cirkevnosl.** * ***za veriacich*** Sv. liturgia slovenská * *Ján s rod.* ***Večiereň*** Sv. liturgia slovenská * *Zuzana, Peter*

Slávnostná poklona prečistým tajomstvám Tela a Krvi nášho Pána Ježiša Krista

Tropár, 7. hlas

Chlieb nadprirodzený, po ktorom túžia anjeli i archanjeli, dnes sa zjavuje na oltári a dáva sa ľuďom za pokrm. Aj my veríme v tvoje milosrdenstvo, Kriste, Bože náš. Uznávame, že sa ako Boh skrývaš pod viditeľnými spôsobmi. Preto k tebe vrúcne voláme: Daj, aby sme ich dôstojne prijali a s ich pomocou večnú slávu dosiahli.

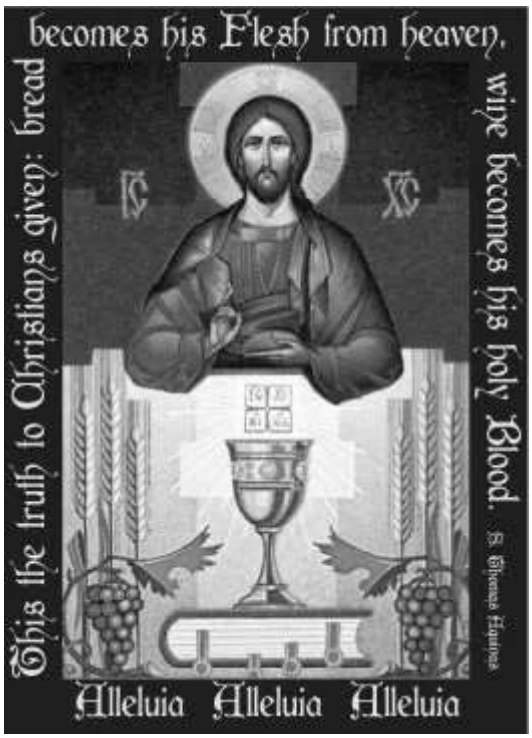

Kondák, 4. hlas

Hľa, Kristus sa dáva všetkým za pokrm. Poďte, pokloňme sa mu ako Bohu v tejto sviatosti ukrytému a s pokornou úctou volajme: Nezavrhni nás, Vládca, pre nedôstojné prijímanie. Spáľ naše hriechy a spas naše duše.

Ježiš Kristus na Poslednej večeri ustanovil Najsvätejšiu Eucharistiu, aby sa po všetky veky prinášala v Cirkvi nekrvavá obeta, ako obnovenie krvavej obety na kríži a zároveň ako pokrm pre duše. Je dôležité si uvedomiť, že tak ako cirkev pripravuje Eucharistiu, aj Eucharistia buduje cirkev, a to do takej miery, že sa stáva kritériom potvrdenia jej správnej doktríny. Tak pripomína Irenej z Lyonu: „Naše myslenie je v plnom súlade s Eucharistiou a Eucharistia potvrdzuje naše myslenie“.

V prvých storočiach bola úschova Svätých Darov veľmi jednoduchá a praktická. Sväté Dary sa uschovávali pre chorých a umierajúcich za oltárom, v sakristii alebo vo vyobrazení holubice, ktorá visela nad oltárom. Používanie súčasných bohostánkov sa datuje približne až od 16.storočia.

Kult Najsvätejšej Eucharistie v Cirkvi je teda už od jej ustanovenia, hoci sa v minulosti realizoval iným spôsobom ako v súčasnosti. Je tu rozdiel v ponímaní eucharistického kultu, ktorý sa u nekatolíckych cirkví viaže výlučne na Svätú eucharistickú liturgiu.

Pamiatku ustanovenia Eucharistie si Cirkev pripomína vo Veľký štvrtok. Od ustanovenia Eucharistie na Poslednej večeri, Cirkev a sv. Otcovia poznali eucharistický kult iba v súvislosti s eucharistickou liturgiou. Táto pôvodná prax vlastne zostala na Východe do dnešných dní, a to najmä preto, že Východ sa nemusel boriť s heretickými náukami, ktoré popierali prítomnosť Ježiša Krista v najsvätejšej Eucharistii. Nebolo teda potrebné zavádzať aj nejaký zvláštny kult Eucharistie (1). Je však isté, že sviatok Eucharistie, ustanovený v Západnej Cirkvi v 13.storočí (2), nezostal bez vplyvu na východné katolícke Cirkvi. Zamojská synoda v roku 1720 nariaďuje sláviť sviatok Najsvätejšej Eucharistie. Prvé bohoslužobné texty k tomuto sviatku sa objavujú prvýkrát v roku 1738. Ľvovská synoda v roku 1891 ukladá povinnosť sláviť sviatok Eucharistie vo štvrtok po nedeli Všetkých svätých. Nariadila procesiu alebo sprievod okolo chrámu.

Sviatok v liturgii. Vo štvrtok po Nedeli Všetkých svätých slávime Sviatok *Slávnostná poklona prečistým tajomstvám tela a krvi nášho Pána Ježiša Krista*, nazývaný tiež Sviatok Najsvätejšej Eucharistie (v lat. tradícii známy ako Božie telo). V našom liturgickom kalendári patrí medzi tzv. veľké sviatky, v Západnej cirkvi je prikázaným sviatkom. Tento sviatok je oslavou daru Eucharistie a úcty k Spasiteľovi prítomnému pod spôsobom chleba a vína vo svätých tajomstvách (tajnach). V našom obrade sa slávi vo štvrtok po Nedeli Všetkých svätých (v rovnaký deň ako v latinskom obrade: tam vo štvrtok po nedeli sviatku Najsvätejšej Trojice) alebo v nasledujúcu nedeľu. S týmto sviatkom je odpradávna spojená tradícia procesií ulicami dedín a miest, ktoré sa zastavujú pri štyroch oltároch. Prvoprijímajúce deti na znak úcty a lásky k Bohu rozsypávajú na cestu lupienky kvetov a veriaci zhromaždení v procesii spievajú náboženské piesne.

Z histórie sviatku. Latinská cirkev zaviedla tento sviatok v 13. stor. Viera v skutočnú prítomnosť Krista v Eucharistii bola v 11. a 12. storočí napádaná rozličnými herézami. Všeobecný Štvrtý lateránsky koncil v roku 1215 však opätovne potvrdil a vyhlásil, že Kristus je skutočne prítomný v chlebe a víne, ktoré sa premieňa na jeho telo a krv pri slávení božskej liturgie.

Hlavnou predstaviteľkou hnutia za zavedenie sviatku Božieho tela bola svätá Juliana z Liége (1192 – 1258), sestra a neskôr opátka kláštora Mt.Cornillon. Získala pre svoje snahy mnohých kňazov i biskupa Roberta de Thourote, ktorý v roku 1246 dal súhlas na slávenie tohto sviatku v diecéze Liége. Jedným z arcidiakonov v katedrále v Liége bol aj Jacques Panteleon, ktorý sa v roku 1261 stal pápežom Urbanom IV. Ten encyklikou v roku 1264 rozšíril slávenie tohto sviatku na celú Cirkev.

Sviatok v našom obrade. Slávenie sviatku v Západnej latinskej cirkvi malo vplyv aj na Východné katolícke cirkvi. Sviatok Božieho tela postupom času prebrali aj mnohé východné katolícke cirkvi: sýrska, chaldejská, maronitská, arménska, koptská, melchitská a italo-grécka. Rozhodnutím Zamojskej synody (1720) sa tento sviatok stal záväzným aj v Gréckokatolíckej cirkvi na našom území.

Ľvovská synoda r. 1891 odvolávajúc sa na bulu pápeža Urbana IV., na rozhodnutie Tridentského koncilu a na prax takmer všetkých východných katolíckych cirkví, schválila sviatok Božieho tela, ba dokonca ho povýšila na úroveň Pánovho sviatku s osemdňovým poprazdenstvom (posviatkom); zároveň nariadila, aby sa každoročne slávil vo štvrtok po Nedeli Všetkých svätých (nakoľko ide o pracovný deň, dovolila tiež presunúť ho na nasledujúcu nedeľu). Na tento sviatok sa má po zaambonnej modlitbe konať procesia s Najsvätejšou Eucharistiou k štyrom oltárom, prípadne trikrát okolo chrámu s udelením požehnania svätými tajomstva (tajnami). Typikon o. Doľnyckého podáva presný predpis ako má prebiehať procesia so sv. tajomstva (tajnami) a čítaním evanjelií.

Svätá Stolica pri reforme našich bohoslužobných kníh v r. 1940, berúc do úvahy rozhodnutia Zamojskej a Ľvovskej synody ako aj tradíciu našej cirkvi, nevylúčila z nášho cirkevného kalendára sviatok Najsvätejšej Eucharistie, ale ponechala ho pod názvom „Slávnostná poklona prečistým tajomstvám tela a krvi nášho Pána Ježiša Krista“.

Spracoval o. Martin Snak

Sviatok nášho najsladšieho Pána, Boha a Spasiteľa Ježiša Krista, milujúceho ľudí

Pred niekoľkými rokmi terjaší arcibiskup a metropolita Ján Babjak, SJ, z Centra spirituality Východ – Západ Michala Lacka v Košiciach knižne spracovával životy gréckokatolíckych kňazov pod titulom Zostali verní. Pri svojich cestách za pramennými zdrojmi často zašiel aj do môjho ateliéru v Ložíne. Nikdy neprišiel s prázdnymi rukami. Raz doniesol malú ikonu, inokedy práve vydaný akatist a raz priniesol reprodukciu obrazu Božského Srdca Ježišovho.

Tento počin, vtedy ešte pátra, teraz už Mons. ThDr. Jána Babjaka, SJ, prešovského eparchiálneho biskupa, ma silne oslovil. Sľúbil som mu, že túto tému spracujem v súlade s technickým a duchovným kánonom ikonopisectva na ikonu, keďže s takouto ikonou sme sa ešte nestretli.

„Trvalo mi to niekoľko rokov, kým som sa cítil dostatočne duchovne pripravený s Božou pomocou zobraziť ikonu Božského Srdca – Isusa Christa človekoľubca. Nasledovalo niekoľko pokusov, ktoré nedosiahli úroveň ikony a boli silne poznačené západným sakrálnym umením. Nestretol som sa s pochopením v radoch gréckokatolíkov, a to ani u niektorých duchovných. Vytýkali mi najmä to, že vo východných cirkvách nie je prípustné zobrazovať ľudské orgány a že zobrazenie témy Božského Srdca bude ďalším negatívnym vplyvom západnej cirkvi, ktorá vraj potiera tradície východných cirkví. V týchto postojoch som cítil zaujatosť voči západnej cirkvi a názor, že všetko, čo nejako s ňou súvisí, uškodí našej východnej cirkvi a jej tradícii. S tým som zásadne nesúhlasil.

Som šťastný, že som gréckokatolík, a že súčasne som aj členom jednotnej všeobecnej Cirkvi a že zachovávame a rozvíjame dedičstvo našich predkov a dedičstvo cyrilo-metodské.

To ma viedlo k hľadaniu teologickej podstaty úcty k Božskému Srdcu.

Najväčšími šíriteľmi úcty k Božskému Srdcu sú príslušníci jezuitskej rehole. Ani oni, ani my predsa neuctievame žiaden orgán ľudského tela.

Uvedomil som si, že srdce je starobiblický výraz, ktorý označuje najhlbšie vnútro človeka, v ktorom sídli a prebieha jeho večnosť, kde sa stretáva so svojím Bohom.

Ak sa obrátime na Ježiša Krista, hľadáme ho, vzývame a milujeme, vtedy je úcta k Božskému Srdcu skutočná. Kristovo Srdce (jeho najhlbšie vnútro) vzalo na seba temnoty a hriechy sveta. Srdce, ktoré nehľadalo moc, ale iba odpúšťanie a lásku. Srdce, ktoré sa stalo žriedlom milosti. Je zároveň stredobodom sveta, v ktorom sa Božstvo a človečenstvo zjednocujú v podstatnej jednote, aby vstúpili do existenčnej skutočnosti, a tak uskutočnili svoje ciele. V tomto srdci sa zmieruje Boh a človek, vtelené Slovo i ľudská bytosť.

Po stotožnení sa s týmito myšlienkami o Kristovom Srdci a jeho nekonečnej láske som sa pokúsil o vyjadrenie tohto presvedčenia v ikone. Kristus je na tejto ikone zobrazený ako Boh vo večnosti, ktorého držia cherubíni. Otvorenou náručou nás volá k sebe. Zlatá hviezda na hrudi vyjadruje transcendentálnosť – nadprirodzenosť jeho nekonečne milujúceho vnútra.

Vo hviezde vloženým drahokamom vyjadruje vzácnosť svojej nekonečnej lásky, ktorú nám nezištne ponúka.“

Ak pri pohľade na túto ikonu dokážete toto všetko vnímať, budete pod večnou ochranou Ježiša Krista milujúceho ľudí. Úcta Božského srdca v svojej dnešnej podobe býva považovaná predovšetkým za typický prejav istého druhu západnej duchovnosti, vychádzajúcej z duchovného hnutia, na začiatku ktorého stála v 17. storočí francúzska mystička sv. Mária Margita Alacoque.

Dnes je úcta k Božskému Srdcu trvalou súčasťou liturgickej praxe a ľudovej zbožnosti aj v mnohých východných cirkvách, medzi nimi aj našej gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku.

V úcte k Božskému Srdcu je teda niekoľko cenných prvkov. Myšlienka zmierenia za hriechy iných nás privádza k téme kolektívnej viny, ktorá je dnes taká časová. Vrelý pomer ku Kristovi nám pomáha k tomu, aby sme sa povzniesli nad mŕtvy legalizmus predpisov a nariadení, aby sme dali prikázaniam ten zmysel, ktorý majú: byť výrazom lásky a cestou k Otcovi. Dnešný človek sa cíti silný a mocný pri organizovaní vonkajšieho sveta, ale zato si viac uvedomujeme svoju vnútornú a mravnú slabosť. Nemáme už pocit humanitného ideálu silného a dokonalého jedinca, obdivovaného všetkými. V úcte k Božskému Srdcu sa kladie dôraz na sviatostný prvok nášho posvätenia a na silu Božieho milosrdenstva, ktoré vždy a za každých okolností pomôže tomu, kto na svoju úlohu nestačí.

Podľa zjavenia sv. Margite Márii Alacoque sa vypočítava **Dvanásť prisľúbení Ježišovho Srdca,** ktoré dal Ježiš tým, ktorí uctievajú jeho Srdce:

1. Dám im všetky milosti potrebné ich stavu.
2. Uvediem pokoj do ich rodín.
3. Poteším ich v utrpení.
4. Budem ich útechou v živote a zvlášť v smrti.
5. Vylejem hojné požehnanie na ich prácu.
6. Hriešni nájdu v mojom srdci prameň, nesmierny oceán milosrdenstva.
7. Vlažní sa stanú horlivými.
8. Horliví dospejú k veľkej dokonalosti.
9. Požehnám všetky miesta, kde bude vystavený a uctievaný obraz môjho srdca.
10. Kňazom dám milosť pohnúť i najzatvrdnutejšími srdciami.
11. Mená tých, ktorí budú rozširovať túto pobožnosť, budú zapísané v mojom srdci a nikdy sa odtiaľ nevymažú.
12. Z hojnosti milosrdenstva môjho Srdca uštedrí moja všemohúca láska milosť pokánia na konci života tým, ktorí pristúpia k sv. prijímaniu v prvý piatok mesiaca a po deväť ďalších mesiacov.

Nezomrú v mojej nemilosti bez prijatia sv. sviatosti. Moje Srdce im bude záštitou a pevným útočiskom v poslednej hodine.

Dvanáste prisľúbenie pre milosť, ktorú sľubuje, sa nazýva aj Veľké prisľúbenie. Vzťahuje sa na konanie si deviatich prvých piatkov. Hlavný úkon, ktorý vyžaduje veľké prisľúbenie, je sväté prijímanie. Kontext zjavení sv. Margite hovorí, ak aj nie priamo, že: *„Prijímania na prvé piatky majú byť prijímané ako úkon úcty k Ježišovmu Srdcu, v tom istom duchu úmyslu a zadosťučinenia, akým sa slávi aj samotný sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho.“*

Každý prvý piatok akoby malým sviatkom Ježišovho Srdca.

Zdroj: http://www.grk-trhoviste.estranky.sk
Spracoval o. Martin Snak

Na apoštolov v deň Turíc zostúpil sv. Duch. Ako znamenie sa každému z nich nad hlavou objavil _____ .
Spoj všetky čísla a určite spoznáš, ktorý obrázok je ten správny.

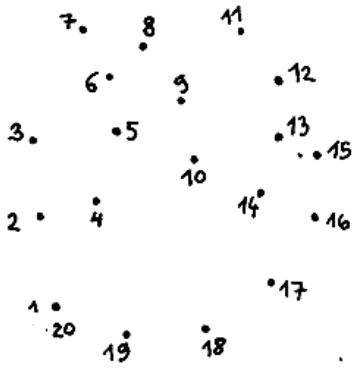

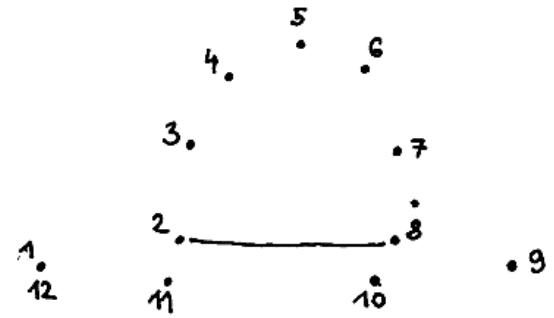

Detské okienko

Vtipy:

Rozzúrený Fero telefonuje do hydrometeorologickej stanice:
- Vy trubky , už týždeň vynášam v kýbli to vaše polojasno! :)

Policajti udeľujú odmeny za dobrú jazdu. Zastavia auto a hovoria:
-Blahoželáme! Vyhrali ste 10 000 za vzornú jazdu!
Vodič:
-Super! to uz by som si mohol urobiť vodičák.
Spolujazdec:
Nepočúvajte ho. Keď si vypije, nevie čo hovorí.
Babka vzadu:
-Ja som vravela že nemáme ísť ukradnutým autom.
A z kufru sa ozve:
Už sme za hranicami?

Jeden muž hryzie jablko a jadierka z neho si odkladá do vrecka. Vidí ho policajt a pýta:
– Prečo si tie jadierka odkladáte?
– Budem ich predávať. Je to veľmi dobrý prostriedok na zvýšenie inteligencie.
– Za koľko.
– Za stovku kus.
– Tak mi jedno predaj!
Policajt vysolil stovku, rozhryzie jadierko a pomaly mu začína dochádzať:
– Človeče, vy ste ale pekný podvodník! Veď za stovku som si mohol kúpiť aj niekoľko kíl celých jabĺk!
– Vôbec nie som podvodník. Vidíte, že už to zaberá aj na vás.
– Vlastne mate pravdu! Tak mi predajte ešte zo desať.

Kontakt

Gréckokatolícka cirkev
Farnosť Zosnutia Presvätej Bohorodičky
Osloboditeľov 28, 066 01 Humenné

Telefón: **kancelária:** 057/ 775 3628
WEB: **www.grkathe.sk**
e-mail: **úrad:** humenne@grkatpo.sk
farár: martinzlacky@gmail.com
kaplán: matosnak@gmail.com
kaplán: pavoolster@gmail.com

Úradné hodiny:

Pondelok:	**8:00–10:00**	**a**	**14:30–16:00**
Utorok:	**8:00–10:00**		**---**
Streda:	**8:00–10:00**	**a**	**14:30–16:00**
Štvrtok:	**---**		**14:30–16:00**
Piatok:	**8:00–10:00**		**---**

Na prvý piatok, štátne a cirkevné sviatky je kancelária zatvorená

Prosíme Vás o dodržanie podmienok:

- ak žiadate KRST:

Krst nahlási jeden z rodičov **aspoň týždeň** vopred, prípravu (náuku) **odporúčame ešte pred pôrodom**. Ak bývate **min. 3 mesiace mimo našu farnosť,** zabezpečte si **písomné dovolenie kňaza**, kde **aktuálne bývate** ku krstu.

- ak žiadate SOBÁŠ:

1) a máte všetky iniciačné sviatosti – krst, myropomaz., sv. prijímanie - minimálne **3 mesiace vopred**
2) ak niektorá z iniciačných sviatostí Vám chýba - minimálne **6 mesiacov vopred**;
3) ak bývate **min. 3 mesiace mimo našu farnosť**: zabezpečte si prípravu (náuky) a dovolenie kňaza, kde bývate k sobášu, príp. aj cirkevnú sobášnu zápisnicu s náležitosťami.

LITURGIE – termíny na Božské liturgie ***na rok 2017*** zapisujeme ***iba v sakristii chrámu!***
KRSTNÝ, SOBÁŠNY LIST – je možné vyžiadať si aj telefonicky, mailom. K sobášom krstné listy musíme zasielať priamo na farský úrad, kde bude sobáš (nariadenie o. arcibiskupa Jána).

Zaopatrovanie non-stop: 0907 323 733

Nech dobrý Boh odmení požehnaním každého, kto prispeje na dobrý účel akýmkoľvek finančným darom. IBAN farnosti: SK3009000000000086909038

SME TU PRE VÁS
Informačno-formačný časopis farnosti Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Humennom
Dobrovoľný príspevok (tlač 1ks = 0,20€)
Pre vnútornú potrebu vydáva: Gréckokatolícka cirkev, farnosť Humenné.
Texty článkov neprešli gramatickou úpravou.
Zodpovedný za vydanie**: o. Martin Zlacký, o. Martin Snak, o. Pavol Dancák ml.**